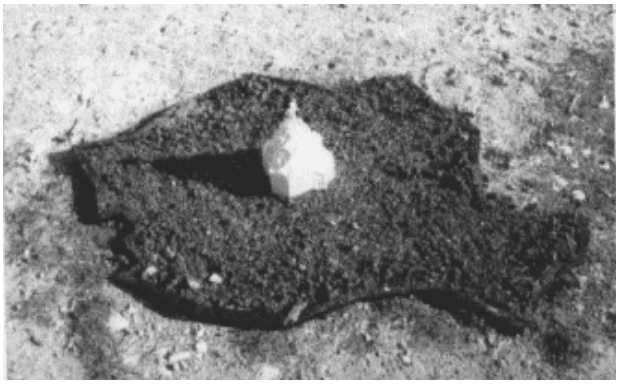
Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

92+

august - octombrie 2023

Cuvântul lui Dumnezeu

De șapte mii de ani aștept iubirea omului. Acum două mii de ani când am venit după om trimis de Tatăl i-am vindecat pe mulți ca să Mă iubească ei apoi până la moarte, și apoi să-i iau lângă Mine ca rod al iubirii. Nu ca să le fac bine și atât, nu pentru asta îi vindecam, ci pentru că Îmi lipsea și Îmi lipsește iubirea omului. Cel care Mă iubește nu este cel care caută vindecare de dureri, ci este cel care suferă pentru suferința Mea cea de la el și de la om și pentru om, și este cel care stă sub cruce fără de murmur, fără de lepădare, și asta înseamnă să Mă iubească omul pe Mine, Cel îndurerat pentru că l-am pierdut pe om din rai, din veșnicia Mea. *pagina 12*

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul

Pace! Pace multă de la Dumnezeu peste țara venirii Mele cuvânt pe pământ, pace peste România Mea și peste cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român!

Pace și povață sfântă așez în carte în ziua aceasta ca să Se împartă Dumnezeu și să lucreze cu puterea cuvântului! E zi de praznic sfânt și am sfinții în coborârea Mea și am ceata proorocilor în sărbătoare pentru Ioan Botezătorul, ucenicul Meu cel mare prin mărturisirea lui și cel mai sfânt prin viața lui de om pe pământ, așa cum l-am mărturisit Eu, Domnul, în vremea Mea odată cu vremea lui, și iată, lucrare de cuvânt se așează în ziua aceasta în grădinile Mele cu voi și în carte, fiilor, ca să fie trimis cuvântul Meu și să lucreze și să deschidă acum ușile acolo unde el bate ca să intre, că iată, iar și iar strig la ușile bisericii neamului român și intru apoi înăuntru ca să îndemn la pocăință, ca să-i rog pe cei ce slujesc la altare în numele Meu, să-i rog să se împace cu Dumnezeu acum, căci lupul din tufișuri stă gata să-i sfâșie pe toți, pe

toți, iar întunericul e mult prea gros ca să poată fi risipit, și numai strigarea la cer poate face această minune, iar sfinții cerului român să se alăture apoi celor din primejdie, să-i scape de lupul cel ascuns și gata de pradă, și de aceea strig ca să trezesc la pocăință turma neamului român și slujitorii din biserici, că e pregătită lovitură pentru prăbușirea împărăției Mele, dar vin cei din cer dacă sunt strigați și dacă este pocăință și împăcare cu Dumnezeu și primirea cuvântului Meu, care poate pentru cei ce cred cu putere că poate Dumnezeu. O, poate Dumnezeu, căci în zilele acestea întunecate și fără lumină din cer nu mai poate nimeni, nimeni de pe pământ, decât Dumnezeu, numai să fie strigat și primit și binecuvântat de cei care poartă numele de creștini pe pământ, creștini ca și strămoșii acestui neam ales și pecetluit să fie neamul lui Dumnezeu la sfârșit de timp și să-Mi lucrez venirea Mea pe vatra lui prin cei credincioși făgăduințelor din Scripturi că vine Domnul, și iată, cheamă-Mă ca să fiu Dumnezeul tău și salvatorul tău, popor român, popor creștin de două mii de ani, cu strămoși sfinți în cerul român, din neam în neam creștin acest popor.

S-a așternut masă de cuvânt în grădinile Mele din cetatea cuvântului Meu și grăiesc la masă cu Ioan Botezătorul pentru serbarea lui cea bisericească după calendarul creștin, și hai, Botezătorule al Meu, să așezăm lucrarea pocăinței peste acest neam pândit de atâta vreme de lupul cel însetat de sângele oilor și al mieilor Mei, și hai să batem la ușa casei creștinești și să risipim primejdia dinspre lupul păgân, căci poate Dumnezeu cu sfinții Săi să împlinească aceasta, dar trebuie credință că se poate.

— *O, Doamne Păstor, o, Doamne Mieluț, puterea cuvântului Tău să dărâme acum cu tot cu scaunele lor pe cei ascunși de toți ochii ca să poată ei din întuneric și pe întuneric să dărâme, zic ei, împărăția Ta și pe fiii credinței. Ai venit la români pe pământ cuvânt. Să știe aceasta toate neamurile pământului, toate popoarele de aproape și de departe, iar cuvântul Tău nu se poate lega. Amin.*

O, ce mare minune lucrezi pe acest meleag, Doamne, ce mare! Saltă cele nouă ceruri că a venit împărăția cerurilor pe pământ, și e tulburat satana și slujitorii lui, și e speriat antichrist cel neastâmpărat și-și pierde nădejdea cea oarbă la auzul cuvântului Tău. Se clatină scaunele de împărați și împărățiile lor cu tot cu ei, căci cuvântul Tău e cu putere în el, și tresare facerea toată la auzul glasului Tău peste pământ.

O, oameni de pe pământ credincioși și necredincioși înaintea lui Dumnezeu, toată facerea lui Dumnezeu are grai și grăiește. Cerul și pământul și toate cele dintre cer și pământ ale facerii văzute, toate grăiesc între ele ca într-o familie sfântă și toate vestesc slava lui Dumnezeu, căci scris este: «Cerurile spun slava lui Dumnezeu, iar tăria vestește pe Făcătorul lor, și apoi ziua spune zilei cuvânt, iar noaptea grăiește nopții știință și nu au graiuri sau cuvinte ale căror glasuri să nu se audă, căci în tot pământul a ieșit vestirea lor, și până la marginile pământului se vestesc cuvintele lor mărturisind slava lui Dumnezeu»*, precum este scris că toate grăiesc între ele: cerul, pământul, ziua, noaptea, soarele, luna, stelele, munții, dealurile, apele, toate, toate mărturisesc pe Dumnezeu Făcătorul și slujesc pământul și oamenii de pe pământ după voia lui Dumnezeu. Toate sunt vii, toate au viață și nume și lucrare, toate slujesc și mărturisesc, toate ascultă de Făcătorul lor.*

O, auziți voi, cei care aveți lucrare de lup în ascunzișurile voastre întunecate! Iar și iar grăiește pe pământ Ioan Botezătorul mărturisind pe Mielul lui Dumnezeu. Voi nu ieșiți din bârloguri, ci doar trimiteți peste pământ și peste oameni lucrarea voastră neagră, dușmănia pe care o lucrați împotriva lui Hristos, Cel mărturisit de sfinți și de oameni vreme de două mii de ani și vă sperie și vă frige numai numele Lui, darămite puterea Lui cea multă, și iată, vă strecurați prin slugi păgâne ca și voi și dați să sfâșiați așezarea împărăției lui Dumnezeu cu oamenii, biserica lui Hristos. O, trageți-vă înapoi! Trageți-vă cu grabă de pe meleagul neamului român și risipiți-vă gândul cel ascuns asupra bisericii acestui neam de două mii de ani creștin! Ieșiți din România cu tot cu păgânia

pe care o tot împrăștiați ca să ia din ea până și creștinii! O, nu vă puneți cu Dumnezeu! Veți pierde lupta. Auziți? Eu, Ioan Botezătorul grăiesc ca și acum două mii de ani regelui Irod păgânul și vă spun și vouă: Nu vă este îngăduit să umblați la așezarea lui Dumnezeu și la taina bisericii lui Hristos, la împărăția lăsată de El acum două mii de ani ca să fie cerul pe pământ cu lucrarea Sa, cu împărăția Sa în mijlocul oamenilor! Nu vă este îngăduit peste ce nu este al vostru! Așadar, trageți-vă înapoi, și dacă vă este cu putință mai este încă un pic de vreme ca să vă alegeți pocăința. Auziți?

O, Doamne, eram pe pământ mărturisitor Ție peste oameni și peste mai-marii pământului. În toți anii mei din pustie ai grăit peste mine din vânt și din nor așa cum grăiești azi cu fiii cuvântului Tău și-Ți scrii prin ei cuvântul care Te mărturisește, Doamne. O, așa ai grăit și așa ai lucrat, deslușit prin vedere cu mulți care au lăsat de la Tine scris descoperirile Tale, ale tainelor și ale nevăzutelor facerii Tale: Moise, Ilie, Iov, profeții, Pavel apostolul și alții de după ei, o, și e multă descoperirea cea de la Tine, e multă, multă și cea de azi prin fiii cuvântului Tău mărturisitor și scris ca să fie împărțit. Și acum, Doamne, mai strig încă o dată în ziua mea de pomenire în cer și pe pământ și spun:

Pocăiți-vă voi, creștini români, și voi cei de peste tot creștini, care vă mărturisiți pe voi înșivă fii ai bisericii lui Hristos cea de două mii de ani cu viața ei pe pământ! O, pocăiți-vă, că lumea este vinovată pentru acest război venit deodată asupra bisericii lui Hristos, căci lumea toată și-a ales viața cea cu păcat și are peste ea stăpânitori pe care și-i merită și de aceea pocăiți-vă și fiți creștini cu viața, nu cu numele sau cu botezul și atât, o, nu, nu cu viață păcătoasă și cu credință fără fapte!

O, pocăiți-vă voi, arhierei și preoți, că iată vi se ia casa și ograda și încă nu vă pocăiți, iar lupul cel ascuns în tufișuri vă cere de partea lui și vă supune ca pe niște orbi! O, dacă v-ați pocăi, dacă ați striga pe Dumnezeu ați vedea minune mare și pe Domnul Stăpân și cârmaci pe pământul român și peste popoare, cârmaci de aici spre ele, dar încă vă este teamă și nu dați să vă ridicați mărturisitori ca să aduceți lângă voi pe Domnul și să vă dea El biruința împotriva lupilor păgâni și a amenințărilor lor.

Și acum iată, Hristos va birui, căci așa este scris, iar fiara va fi zdrobită cu tot cu lucrarea cea mincinoasă, căci făgăduințele Domnului sunt mărețe și toate se vor împlini, că nu în zadar au fost rostite ele.

Iar Tu acum, Doamne Mieluț, revarsă-Te din plin peste pământ cuvânt, ca să știe omul antichrist că nu e de capul lui și că va cădea zdrobit de Tine precum este scris, iar eu Îți sunt mărturisitor și acum ca și atunci, și ai cerul de sfinți cu Tine, Doamne, și slavă Ție că vii cu răsplata sfinților Tăi, care se roagă Ție pentru cei de pe pământ ca să-i tragi pe toți spre Tatăl, așa cum ai făgăduit Tu cu putere de cuvânt atunci când Te-ai tras întru nevăzutele lui Dumnezeu, în tainicele locașuri ale Tatălui, cu care Tu le ieși înainte celor ce-și sfârșesc mersul spre ele iubind și dorind pe Domnul lor și veșnicia Lui cu cei drepți ai Lui.

Și mă aplec acum și-Ți mulțumesc pentru mângâierea cu care în ziua aceasta m-ai dăruit, și cu care am mângâiat pe cei ce nădăjduiesc așteptându-Te să vii în ajutorul lor în vremea aceasta de ceață și de frig, o, Doamne. Amin.

—— O, ce scump la Dumnezeu este cuvântul tău de azi,

ucenicule sfânt și Botezătorule al Meu! Așa grăiam peste tine din vânt, din nor, din Tatăl, așa cum în vremea aceasta Mă las cu cuvântul peste cei de azi care Mă poartă cuvânt peste pământ, o, și n-am spus aceasta niciodată până acum, iar când Mă arătam aievea ție, acopeream taina Mea ca să nu știi că Eu sunt Mielul, până ce M-am arătat la Iordan mărturisit de Duhul Sfânt în chipul porumbelului care s-a odihnit peste creștetul Meu în ziua Mea de botez.

E mare taina grăirii Mele peste pământ prin cei aleși de Mine pentru mărturisirea lui Dumnezeu, dar nu este dor de Dumnezeu în oameni, iar vouă, fiilor din cetatea Mea de azi, vă dăruiesc glasul Meu ca să vă grăiesc pe cele dintre voi și ca să vă învăț credința că sunt cu voi tot timpul și că vă privesc și vă măsor ca să vă spun apoi să faceți voia Mea împotriva voii voastre, fiilor, și să fiți numai ai Mei tot timpul, că pe pământ toți oamenii caută o cale în viață, o îndeletnicire să aibă, o mărire, o treaptă înaltă, dar nimeni nu dă să-și aleagă să se facă sfânt lui Dumnezeu, și de aceea, iată, strig acum și spun în lung și în lat la creștini, și la cei buni și la cei răi: Nu mai păcătuiți, o, fiilor! Aveți păcate necurățate, nemărturisite și stați cu ele peste voi și puneți peste ele altele! O, ce va fi cu voi? Întrebați-vă! O, pocăiți-vă! Curățiți-vă de păcate! Mergeți cale multă ca să puteți găsi slujitori cu har sfânt și ca să vă ajute să vă curățiți de relele pe care le lucrați! O, nu mai stați nepăsători de cele ce vă învinuiesc la Dumnezeu și nu mai păcătuiți apoi! Ridicați-vă deasupra neputințelor voastre, ridicați-vă prin pocăință, voi, cei neputincioși cu fapta, dar pocăiți-vă, fiilor! Dacă pofta și dorințele vă biruiesc, vegheați, și nu vă lăsați dorințelor vremelnice și fiți ai dorului de cele veșnice, căci vremelnicia dă să-l facă pe creștin să piardă veghea pentru calea veșniciei, care trebuie să fie tot timpul sub pașii celui ce privește spre calea lui cu Domnul, de pe pământ și până în cer cu mersul ei.

Când vă lipsește smerenia, o, fiilor, amintiți-vă de nevrednicia voastră și aplecați-vă să vă smeriți numaidecât, căci pe calea cu Hristos vii să te smerești, iar altfel nu ești pe cale cu Domnul, o, nu ești, și nu da să te minți singur dacă nu poți să te smerești pe calea ta cu Hristos și cu frații.

O, fiilor ai poporului cuvântului Meu, luați în voi cuvântul Meu când îl trimit să vă lucreze el, că iată, las aici cuvânt pentru voi și îl pun pe cale spre voi și vă spun, smeriți-vă pentru calea cu Hristos și stați smeriți mereu, căci Eu, Domnul, sunt în lucru ca să-Mi ridic spre Tatăl un popor sfânt prin care să-Mi împlinesc Scripturile cele de apoi, și să Mă las apoi descoperit cu ei și să vadă popoarele toate taina Mea cea de azi și țara Mea de venire și toiagul cu care păstoresc neamuri și popoare de pe pământ, o, că nu vin din cer ca să pierd vremea în zadar, ci vin să împlinesc, și să vin apoi văzut și să așez pe pământ întărită împărăția lui Dumnezeu, precum este scris că va fi cer nou și pământ nou și că se va adeveri tot cuvântul lui Dumnezeu.

Acum Mă opresc din cuvânt și rostesc binecuvântare mare pentru începutul lucrului sfânt la locul Meu de la Maluri, petecuțul de pământ pe care am coborât în anul 1955 primul cuvânt al gurii Mele prin trâmbița Mea Verginica, o, că peste încă doi ani sărbătorim, fiilor, șaptezeci de ani de cuvânt, grăit și scris cuvântul lui Dumnezeu peste pământ prin trâmbița prin care Domnul a trâmbițat, o, că mult cuvânt s-a scris în vremea aceasta din toate câte Eu le-am grăit în vremea Mea cu Verginica, și apoi de la ea până la voi, fiilor de azi ai Mei.

Iată, se începe lucrul cel spre vedere al slavei acestui petecuț de pământ, aripioara lui Dumnezeu, peste care vom scrie grădină de rai, loc mărturisitor al cuvântului Meu, până ce necredința sătenilor și prigoana dușmanilor a adus pedeapsă peste sătuț și Mi-am luat trâmbița și casa și Mi-am mutat lucrarea și am așteptat până azi, când iată, se începe ieșirea la vedere și la mărturisire a venirii cuvântului Meu pe pământ la începutul Meu pe vatra neamului român în satul Maluri de lângă orașul Pucioasa.

Am scos deasupra în acest an cartea istoriei Mele cu trâmbița Mea Verginica la o sută de ani de la nașterea ei pe pământ, iar peste doi ani vom scoate iarăși cartea a treia a cuvântului Meu peste poporul rămas și vom scrie pe pă-

mânt șaptezeci de ani de la începutul Meu cu cuvântul rostit în satul Maluri, de unde a început povestea Mea de atunci și până la voi, dulcea poveste cu care voi îndulci lumea toată care va gusta din ea, și se va umple de dor cel ce va gusta de la Dumnezeu. Eu pe aripi de vânt și de nor stau și grăiesc peste pământ, și am început grăirea Mea în această aripioară de pământ să-Mi așez cuvântul în carte, și a fost croită această aripioară pe pământ încă de la facerea lumii și se descoperă acum această taină și mărturisește ea lucrarea lui Dumnezeu, o, fiilor, și binecuvântați să fiți cu jertfa mâinilor voastre, cu care Eu, Domnul voi așeza mărturisirea Mea pe acest micuț colțișor de rai, pe care-l facem văzut acum, și începem pic cu pic până la deplina vedere a acestei taine și vom scrie atunci zi de sărbătoare a cuvântului Meu peste pământ.

Acum, în ziua aceasta, așezați-vă, fiilor slujitori înaintea Mea, și rostiți binecuvântare peste crucea troiță lucrată aici de voi, și pe care o veți așeza de strajă și de mărturie la locul ei, unde am avut pe păstorul Daniel în vremea lucrului său lângă lucrarea Mea, și apoi mergeți și așezați-o, fiilor, o, și numai mărturii lucrez cu voi și prin voi, căci voi sunteți acum fiii cu care Eu mărturisesc peste pământ istoria cuvântului Meu și mersul Meu prin vreme cu un popor mărturisitor și cu această carte de mărturie: Cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2023

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Această zi de praznic sfânt e mare în cer și pe pământ pentru aducerea aminte a ei, când cu mai bine de două mii de ani în urmă, după numărul anilor de la Hristos, s-a născut pe pământ între oameni fecioara mamă, Născătoare a Fiului lui Dumnezeu, și a venit apoi Domnul pe pământ cu vremea mântuirii omului căzut din rai și a urmașilor lui, toți cei care au avut darul credinței în venirea Domnului și a împlinirii acestei Scripturi, și merge această sărbătoare sfântă an de an și grăiește ea începutul salvării omului, așa încât toți cei care cheamă numele Domnului să fie mântuiți, să le fie iertate păcatele și să rămână întru pocăință și sfințenie și să fie numiți fii ai lui Dumnezeu după har, prin credința în Iisus Hristos, precum este scris.

Adun sub slava cuvântului Meu acum pe cei care caută după glasul Meu coborât pe pământ în cetatea aceasta și împărțit apoi spre cei care caută să meargă spre pocăință, spre iertarea păcatelor lor, prin credința că vine pe pământ împărăția cerurilor și Stăpânul ei, Care-Și pregătește slava și arătarea, spre bucuria fiilor credinței și ai sfințeniei, și spre durerea fiilor străini de sfințenia care îi aduce omului mântuirea cea de la Dumnezeu.

Și spun la începutul grăirii Mele: Pace vouă, celor ce vă adunați în ziua aceasta sub cuvântul gurii Mele din care el izvorăște peste pământ! Pace, fiilor, și fiți sfinți precum Eu sunt, ca să putem după adevăr să stăm la masă cu cei din cer și să prețuiți această milă și chemare a Mea!

M-am arătat curat și sfânt pentru adevărul cel despre Mine acum două mii de ani, căci am stat sub pecetea lui Caiafa nestricată după ce am fost pus sub răstignirea pe crucea prin care am înviat apoi, dovedind că sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, o, și n-am fost fățarnic, n-am avut în ființa Mea de om aluatul fățărniciei, și Mă doare de șapte mii de ani fățărnicia omului, căci omul nu poate, o, nu poate să nu fie fățarnic dacă așa a început să facă încă din rai, încă de la începutul său față în față cu Dumnezeu și cu aproapele său, iar duhul rău îl înhață pe om de partea sa prin lucrarea fățărniciei, cu care dă să-Mi doboare truda și rodul așteptat cu răbdare fără de margini din partea Mea față în față cu lucrarea omului plin de duhul fățărniciei, care i se vede bine oricât ar da el să se pitească sub fața inimii curate cu fapta, și iată încă o zi și încă una peste alta a nepăsării inimii omului pentru statul lui înaintea lui Dumnezeu curat cu inima și cu fapta și cu vorba, iată despărțirea de Dumnezeu a omului care face ca și Adam în rai când M-a pierdut prin fățărnicia lui dacă am dat să descopăr fărădelegea lui!

O, de aceea, fiilor, vă învăț mai întâi să

luați în seamă acest îndemn rostit acum peste voi, căci vă învăț să vă feriți de aluatul acesta, fățărnicia, că Eu, Domnul, n-am în ființa Mea acest aluat. O, feriți-vă de acest păcat, ca să puteți să învățați de la Dumnezeu și să-I și împliniți povața pentru viață veșnică, fiilor, că multe dau să vă învăț în ziua aceasta, și am lângă Mine pe mama Mea Fecioara și Mă roagă ea să umblu la inima voastră în ziua aceasta de sărbătoare pentru ea și să vă dau formă sfântă, purtare sfântă, iubire sfântă ca să iubiți pe Dumnezeu, căci toți oamenii iubesc păcatul, fiilor, și nu se mai despart de el nici pentru salvarea lor de la pierzarea cea veșnică și mult dureroasă a celor ce ascultă de satana pentru păcat.

Vă trebuie smerenie, multă smerenie, fiilor. Pe calea cu Hristos vii să te smerești, nu vii să arăți ce știi, ce ești, ce faci, ce poți, o, nu, ci doar pentru smerenie, pentru ascultarea spre iertarea păcatelor cele din vremea neștiinței și pentru mântuire de iadul cel pentru păcătoși, pentru supunere, și toate cu multă trudă și răbdare lucrate, ca să câștigi și ceea ce ai pierdut în vremea cât ai stat departe de Hristos, și care trebuie și ea răscumpărată, pentru ca să ai la Dumnezeu viața întreagă, nu pe jumătate să I-o dai.

Iată, pentru ca să asculți de Dumnezeu vii la Dumnezeu, vii pentru viață duhovnicească, nu pământească, vii pentru duhul frăției sfinte, fie că te-ai apropiat cu familie formată, fie că te-ai alipit de familia duhovnicească de obște, căci viață pământească puteai avea oriunde pe pământ, că mulți din fiii lumii fac cele bune și cuminți, dar nu sunt cu Hristos și cu mersul creștinesc și nu sunt duhovnicești. În lume când stai și pășești cu pasul, o, nu poți fi cu inima în Hristos, căci otrava lumii merge prin sânge și ține omul în duhul lumii, în pasul lumii, cu fiii lumii alipit vrei nu vrei, iar fiii lumii nu sunt fiii lui Dumnezeu, o, și nu pot Eu să te păzesc cu îngerii Mei cei de sus și cei de jos dacă stai cu pasul pe lângă fiii lumii, căci vrând-nevrând te iei după ei, după cei ce nu ascultă de Dumnezeu și faci și tu ca ei, și îți spun, vei fi judecat aparte pentru că nu te iei după cuvântul Meu și te iei după cei ce nu ascultă de Dumnezeu sau nu au cum să asculte din alte pricini, iar Domnul te vede că iei din mintea ta socoteala lucrurilor, nu din cuvântul Meu care vine la tine să te învețe să te rogi Domnului pentru cei care nu au putere să asculte, și nicidecum să te iei și tu după cel ce nu ascultă întreg.

Lumea e urâtă la Dumnezeu, fiilor, și toți în ea sunt fiii păcatului de toată ziua și de toată noaptea, și de aceea Mi-am învățat mereu pe poporul Meu de azi să iasă din lume și să stea de partea Mea și le spuneam adesea: *«Treceți din trup în duh, fiilor, ca să nu faceți faptele trupului, ci să fiți sfinți, iar de ceea ce este necurat să nu vă atingeți, și Eu vă voi primi pe voi, căci Eu sunt sfânt, și nu se poate să fiți altfel dacă vreți să vă primesc, iar cei ce nu se păstrează curați cad toți».*

Am spus pentru cei ce sunt ai Mei și cu Mine la masa împărăției, am spus: *«Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu întru Mine rămâne, iar Eu întru dânsul».* O, cum trebuie să arate un creștin împărtășit cu Hristos? Cum trebuie să se poarte și să lucreze apoi ca să-L mărturisească într-însul pe Hristos prin purtare prin iubire, prin jertfă nefățarnică?

O, fiilor de peste tot pe unde vieţuiţi pentru Hristos prin cuvântul care vă învaţă, o, nu uitaţi cuvintele cu care vă călăuzesc atât de aproape paşii, că dacă le uitaţi, greşiţi apoi împotriva lor. Aveţi grijă mare şi multă şi mereu să hrăniţi iubirea sfântă dintre voi şi să vă hrăniţi din ea duhul şi purtarea, ca nu cumva să vină peste voi pedeapsa cea pentru răcirea dragostei, şi apoi despărţirea de fraţi, ca rod al neiubirii, fiilor. Feriţi-vă să staţi reci cu duhul şi fără de lucru duhovnicesc, căci numai lucrul cel pământesc nu vă hrăneşte iubirea de Hristos şi de fraţi. Trebuie să ne hrănim nădejdea că nu trudim zadarnic pe calea frăţească şi că vom avea ca rod sfânt bucurii la capătul răbdării, fiilor.

Vorbirea dintre fraţi este o probă mare a dragostei sau a nedragostei de Dumnezeu şi de fraţi, căci când nu te porţi sau când nu grăieşti cu aproapele tău la fel de frumos ca şi cu Dumnezeu, la fel de smerit şi de umilit pentru o viaţă cu iubire sfântă între fraţi, atunci tu eşti făţarnicul cel din faţa lui Dumnezeu chiar prin rugăciunea ta spre El, şi nu eşti drept nici cu Dumnezeu, nici cu aproapele tău, nici cu tine însuţi, şi iată, nu eşti încă un creştin înţelept dacă nu înţelegi lucrurile aşa cum Eu, Domnul, îţi arăt cum să fie înţelese, o, şi n-ai peste tine îngrijitor şi povăţuitor şi n-am cum să fac lucrare plăcută Mie din gândirea şi purtarea ta, care începe faţă în faţă cu aproapele tău ca să văd Eu cine eşti şi ce faci şi ce vrei, şi numai apoi să-ţi deschid Eu ca să stai înaintea Mea fără de făţărnicie. O, nu poţi să nu fii făţarnic înaintea Mea când stai, dacă nu te porţi cu aproapele tău ca şi cu Dumnezeu, căci purtarea ta pentru Mine nu este alta decât cea dintre tine şi aproapele tău, fiule creştin.

Mama Mea Fecioara e copleşită de răbdarea cu care Îmi învăţ poporul care vrea cu Dumnezeu, şi e mare bucuria ei în ziua aceasta, o, că mult doreşte ea să am Eu în această vreme un popor ales prin credinţă şi purtare, şi de aceea cu aplecare privesc şi văd ca să ştiu ce trebuie să-i dau să ştie şi să poată şi să facă cel ce voieşte să vină după Mine prin lepădare de sine ca să se cheme că vine, iar cel ce nu înţelege cum să-i fie venirea, acela Îmi este rană şi suspin pe calea Mea cea de azi cu un popor care să fie lucrat spre asemănarea lui cu Mine, şi iată, încă şi încă suspin şi nu am mângâiere, decât de la cei care suspină cu Mine pe calea cea cu durere a mersului Meu de azi.

Fiilor, fiilor, am încă să vă mai dăruiesc în ziua aceasta cu poveţe, de vreme ce văd că trebuie să vi le împart ca să ascultaţi de ele, ca să vă fie bine vouă, dar şi Mie cu voi, că am spus încă de la începutul omului că nu e bine să fie omul singur, că dacă este singur vine satana numaidecât, dar numaidecât vine şi îi împarte de lucru împotriva lucrului lui Dumnezeu, o, că nici Eu, Domnul, nici Eu n-am scăpat când M-a dus duhul în pustie pentru post şi rugăciune şi când M-a însoţit satana pe toată calea să Mă facă să iau de la el şi să Mă aplec lui, dar Eu eram Dumnezeu şi l-am biruit ruşinos, căci Tatăl era în Mine cu sfinţenia Lui, cu lucrarea Lui şi l-am ruşinat pe satana şi l-am povestit la toţi apoi ca să-i fie ruşine, dar el, plin de invidie Mi-a pregătit cruce, numai că de data aceasta a fost biruit şi mai mult, şi mai ruşinos, şi iată, nu e bine pentru om să fie singur. Cu omul care caută singur nu e tot aşa ca şi cu Dumnezeu, căci omul este mic, este slab. În rai era singur Adam şi era singură Eva când a ademenit-o satana, şi iată, creştine fiule, nu căuta clipe să fii singur, crede-L pe Dumnezeu când îţi spune aceasta. Ai pilde deslușite din care să înveţi, dar satana te vrea singur ca să-ţi dea el, şi apoi să dai să te ascunzi, căci ai pierdut binecuvântarea paşilor tăi şi e primejdios să lucrezi fără binecuvântare, e ca şi lepădarea de Dumnezeu, e ieşire de sub mâna lui Dumnezeu, e răzvrătire între creştin şi Dumnezeu, iei pâinea şi cuţitul din mâna Domnului şi-ţi tai singur felia cum vrei tu să tai.

O, nu staţi singuri, fiilor, decât pentru post şi rugăciune cu orânduială, precum este scris, ca să nu vă ispitească satana, o, fiilor, iar voi căutaţi să ascultaţi aşa cum este scris. Şi, în sfârşit, căutaţi să nu pierdeţi sănătatea, o, fiilor, căci sănătatea vine de la Dumnezeu doar pentru cei harnici şi lucrători duhovniceşte. Aşadar, fiţi harnici, fiţi dăruitori de ajutorare ca să fiţi sănătoşi, o, şi amintiţi-vă de slava Mea de peste poporul Israel, când în vremea robiei lui nu era

vreun bolnav în popor, dar după ce n-au mai lucrat, n-au mai ascultat, apucându-se de păcătuire și de lenevire, s-au îmbolnăvit pe cale și a pierit tot poporul, fără de cei născuți pe cale sănătoși pentru păstrarea seminției de care Domnul a avut nevoie, și iată, cei lucrători, cei jertfitori sunt sănătoși de la Dumnezeu, iar cei mocoșiți, cei molaci pentru lucru, pentru jertfă, sunt bolnavi toți, căci așa le trebuie dacă nu lucrează, dacă nu sunt de folos pe pământ pentru Domnul și pentru aproapele. Așadar, fiți harnici ca să fiți sănătoși, fiilor, și să vă folosească sănătatea pentru ceilalți, nu pentru voi, și pic cu pic învățați toate de la Dumnezeu, și așa să le lucrați, precum Eu vă învăț pe voi.

La fel, iar și iar vă îndemn să vă feriți de păcatul mâniei, fiilor, căci când omul se înfurie este urât de tot și seamănă cu diavolul, dar când se smerește și se căiește pentru greșeli Se bucură Dumnezeu pentru el, iar altfel este neorânduială, și aceasta face rău, aduce zdrobirea păcii, aduce răcirea dragostei, totul din pricina firii cu diferențe mari între frați, și toate din lipsa ascultării de Dumnezeu, de cuvântul Meu rostit peste voi, și iată, numai ascultarea te ține lângă Dumnezeu, iar fără ea nu se poate nimeni numi fiu al lui Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, ori de câte ori greșiți, nu vă dați de partea diavolului când se umblă la greșelile voastre, căci diavolul nu vă scapă de sub vină dacă vă dați de partea lui cu dezvinovățire sau îndreptățire înaintea celui ce vă arată ce ați greșit, ci pocăiți-vă cu inima curată și mult, că numai de pocăința omului greșit se vaită și se teme diavolul, iar altfel nu, și îl câștigă pe cel greșit de partea lui când nu este pocăință în om. Așadar, rămâneți în pocăință, și ea să vă stea pe limbă și pe inimă, nu îndreptățirea, nu furia pentru adevăr, căci Adam a pierdut raiul dacă s-a înfuriat, iar voi pocăiți-vă cu blândețe când greșiți, fiilor.

Am multe încă să te învăț, poporul Meu de peste tot. Te cercetez zi și noapte, fiule, iar ca să înveți de la Dumnezeu îți trebuie smerenie mereu, îți trebuie sfială ca să poți fi smerit. Când n-ai sfială în toată clipa față de tot ce te înconjoară ca în fața lui Dumnezeu, tu n-ai sfială nici de Dumnezeu, nici de sfinți și nici de îngeri, cărora nu le scapă din priviri nimic dintre cer și pământ.

O, nu este sfială și de aceea păcătuiește omul și nu-și amintește că toate îl văd și îl știu și toate vor mărturisi, și te-am învățat în ziua aceasta, popor creștin, ca să ai pe Domnul povățuitor peste tine, iar mama Mea Fecioara s-a fericit mult de la povața Mea cea pentru tine, și hai, mamă, să le spui și tu de lângă Mine cuvântul tău în ziua ta de praznic sfânt, și apoi Ne așezăm spre altă sărbătoare să vină și să le dăm lor din cer, mamă.

— *O, popor atât de învățat din cer, să nu uiți, fiule, că vine Domnul la tine și te veghează și te învață să nu greșești și te îndeamnă să fii sfânt, și e plin Domnul de dor de biruință asupra lui satana, dar așteaptă să aibă un popor sfânt cu care să poată lucra și împlini venirea zilei slavei Lui cu sfinții în chip văzut și înnoirea a toate pentru noua împărăție, și te vrea Fiul meu să fii popor duhovnicesc, o, și nu-i altă viață mai dulce ca și viața duhovnicească, viața cea care rămâne viață, fiule al Fiului meu.*

M-am mângâiat cu multul pentru atât de scumpă povață peste tine a Fiului meu în ziua mea de praznic sfânt și îți doresc naștere de sus tot mai plină, tot mai bogată, și te rog, lasă-te rod al Domnului prin lucrarea Lui cu tine, și va fi să nu fi fost dăruiți alții mai mult până la tine de bucuria și izbânda cea așteptată de veacuri ca să vină și ca să facă Domnul iarăși lumea, căci lumea s-a sfârșit urât, s-a sfârșit prin păcat, fiule povățuit din cer pentru sfințenie, pentru ca să ia cerul odihnă în tine și cu tine aici, popor al cuvântului Fiului meu Hristos.

Iar Tu așa, Doamne, să împuternicești pe poporul Tău de azi, că a venit vremea înnoirii, și toate încep cu sfințenia omului, cu Tine, Cel sfânt, și cu fiii cei asemenea Ție, după cum Îți este povața Ta mereu peste ei, Fiule scump, și mă aplec acum cu mângâiere pentru ei și mă alin pentru tot ce le-ai dat lor acum, în ziua mea de praznic sfânt, Fiule Iisus.

— O, bucură-te, mama Mea și ține-Mi înaintea Mea pe

România, și pe poporul Meu din ea, căci vremea este aproape și toate se grăbesc să vină și să-Mi scrie biruința, iar Eu să-Mi arăt slava, și în ea să fiu cu poporul cuvântului Meu, cu tine, poporul Meu, căci cu tine trudesc ca să biruiesc și ca să împlinesc.

Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2023

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

Deschideți Domnului, voi, cei ce stați de strajă pentru venirea Mea cuvânt peste pământ în vremea aceasta de întuneric! Vin să fac lumină, să scot la lumină voia lui Dumnezeu, căci Eu sunt lumina lumii, fiilor din cetatea cuvântului Meu. Mi-am făcut în mijlocul pământului român cetate și masă la voi și cu voi, ca să Mă împart peste tot cu nașterea din nou a lumii, căci se scoală sfinții să împlinească această Scriptură, că ei știu și văd că lumea s-a sfârșit de tot prin păcat și că dragoste de Dumnezeu nu mai este și e semn că vine Domnul și vin sfinții cu Mine în zeci de mii, precum este scris să se împlinească venirea Mea cu sfinții, și nimeni să nu se mai mire de lucrarea cuvântului Meu atât de multă, de grăirea Mea și a sfinților Mei, de cei mai vii decât cei ce-și duc trupul pe picioare și umblă cu moartea pe cale, cu păcatul, fiilor, iar păcatul este moarte, și nu se tem oamenii de păcat, ci de moartea trupului se tem, că ei nu știu și nu cred că omul nu se sfârșește niciodată și stă cât stă în trup și se mută apoi spre ceea ce și-a agonisit, ori cu Dumnezeu, ori fără Dumnezeu, și iată, fiilor, e praznic sfânt în ziua aceasta și vin Păstor să fiu și-Mi este de ajuns că-Mi deschideți voi să vin, că-Mi împart apoi prin voi cuvântul, și are putere cuvântul Meu, fiilor.

O, pace vouă, celor din cetatea cuvântului Meu, și vouă, celor strânși la sărbătoare ca să luați de la Domnul, fiilor! E praznic sfânt, cu nume mare, praznicul crucii lui Hristos, minunea aflării ei după multă vreme de la jalnica Mea răstignire pe cruce, fiilor.

Am tot semănat peste pământ sămânță sfântă, cuvânt de povață pentru semnul sfintei cruci și am îndemnat pe creștini și pe fiii oamenilor să caute după adevăr și să-și pecetluiască trupul și pașii și mersul și viața cu semnul sfintei cruci, dar s-a învățat creștinul să-și facă cruce din obișnuință și uită să aibă grijă să-l biruiască pe diavolul cu această armă sfântă.

E slabă de tot împlinirea cuvântului Meu cu care dau să-Mi ridic și să-Mi păstoresc un popor, pe care-l voiesc mai mare și tot mai mare, dar la Mine nu vin creștinii, o, nu vin mulți, că-și zic că e aspră viața celor ce se apropie să fie fii ai cuvântului Meu de azi. O, nu e aspră, ci e sfântă viața celor ce se dau Mie în zilele acestea, dar creștinului nu-i place sfințenia, ci voia liberă și odihna îi place, nu truda cea pentru mântuirea de după viața aceasta, nu viața cu Hristos.

O, ce frumoasă, ce frumoasă e viața cu Hristos! E frumoasă ca Hristos, e viață cerească pe pământ, e cale spre rai, dar cine se prinde să iubească așa viață? Puțini vin la Mine, puținei de tot. Ce să fac cu cei ce nu vin? Ce va fi să fac cu ei decât să le dăruiesc suferința prin care omul caută după Dumnezeu și cu Dumnezeu cu viața sa.

O, creștinilor, o, fiilor, faceți crucea dreaptă și însemnați-vă cu ea locașul sufletului vostru și faceți-o să se vadă dreaptă, căci altfel nu vă poate ea pecetlui trupul sufletului vostru și vă biruie diavolul când vă vede că nu aveți și viața dreaptă și răstignită față de lume.

Nu poate omul să nu fie fățarnic în fața lui Dumnezeu și a aproapelui său, și e bătrân acest păcat cu care omul își lucrează viața ca să nu-L lase pe Dumnezeu să i-o lucreze, o, și și-o lucrează el ca și Adam, care s-a smuls din mâna lui Dumnezeu.

O, fiilor, greu este de omul care nu are frică de Dumnezeu și se lasă lucrat de diavolul atât de mult cât nici nu-și mai dă seama! De aceea vă învăț mereu pe voi să nu vă lipsească smerenia și să nu uitați această povață a Mea, căci creștinul se dă de gol pentru lipsa smereniei prin purtarea cea urâtă a sa față în față cu aproapele său, și iată, creștine fiule, când îți lipsește smerenia inimii îți lipsește și cea a purtării între

frați, căci purtarea și vorbirea limbii te descoperă când grăiești neplăcut și de partea ta, când nu primești pe celălalt să-ți măsoare purtarea și judecata lucrurilor, căci nu tu trebuie să-ți faci aceasta, o, că e mare rătăcire să iei din tine pentru tine, căci omul își ține parte dacă nu stă mic pentru ca să-l poată primi pe fratele său pentru sine, nu el să-și facă socoteala față de câte vin să-l lucreze pe om, pe cel care nu știe de unde să vină facerea lui cea de toată vremea, auziți voi? de toată vremea facerea omului, că altfel i se pare că el trebuie să-și facă peste el facerea sa, iar dacă face așa cade ca Adam, moare ca Adam, se desparte de facerea lui și de Făcătorul lui ca și Adam, care s-a ascuns ca să nu se umble la el și ca să rămână el străin de Dumnezeu, și iată, vai de cel ce-și este sieși făcător, și nu deschide razelor de soare să vină să-l crească pe el!

O, fiu creștin, dacă nu poți să te lași biruit, ascultă-Mă ce te povățuiesc: gândește-te la nevrednicia ta. Ea te va ajuta să fii aplecat mereu, smerit și neartăgos când îți vine să faci aceasta, și vei sta mai spășit, mai rușinat, și-l vei simți pe celălalt mai bun decât tine, mai vrednic, mai de lăudat, și-i vei primi pe ceilalți peste pașii tăi, căci Domnul îți va da ție prin ei, și nu te va lăsa să cazi și să pieri greșind și tot greșind, dar numai dacă nu vei face ca Adam ca să te dezvinovățești, să te ascunzi în tine cu păcatul tău și să minți ascunzându-ți nevrednicia, căci Eu, Domnul, îți trimit pentru ea lecuire, curățire, veste de îndreptare, numai să nu te ascunzi spre nevindecarea ta, spre neîndreptarea ta și să rămâi lipsit de învierea din păcatul pedepsitor asupra ta, și e mai bine să deschizi soarelui când vine spre tine cu razele sale.

O, fiilor care cunoașteți pe Domnul prin acest cuvânt sfânt, v-am dat nu de mult povață să învățați să vorbiți fără de greșeală, căci omul greșește prea mult prin cuvinte, fiilor, și v-am spus, lucrând între voi, să vorbiți vorbiri sfinte, nu pământești, căci vorbirea este ori boală sau patimă, ori dar din fire, dar cel mai bine este să aveți vorbire prin darul cel de la Dumnezeu, și vă veți vindeca de voi înșivă când satana vă îndeamnă să vorbiți și să vă pitiți pentru adevărul cel despre voi, și care vă doare pe voi când el vă scoate din voi față în față cu semenii voștri.

Are omul răul obicei să-și acopere greșeala cu greșeala celuilalt, și iată ce greu este păcatul fățărniciei, aruncarea crucii, fiilor! O, nu scapă omul cu una cu două de acest păcat, de teama pentru care aruncă în celălalt cu vină pentru ca să-și ocrotească păcatul său prin neprimirea îndreptării, prin căinare, prin duhul de judecată sau nemulțumire, și iată, nu scapă creștinul cu una cu două de acești dușmani de suflet. O, uită-te la Mine când vine spre tine îndreptare, nu te uita la fratele tău, căci așa este dreptatea numărată: întâi Dumnezeu, apoi aproapele tău, și numai apoi tu, iar altfel dacă faci, nu ești plăcut lui Dumnezeu și ești încă fiul lui Adam, cârtitor, fricos, învinuitor, iubitor de sine și rece cu Dumnezeu, până la despărțirea de Mine apoi, și te duci și-ți pierzi capul de pe umeri și îl arunci în noroi, în mâna diavolului cel răzvrătit, în neascultare ca și lumea cea fără de cap, și numai cu picioare și în locul capului.

O, aveți grijă, fiilor, că vă învăț să scăpați de grăirea de rău împotriva aproapelui. Numai Dumnezeu știe pe aproapele tău, nu și tu, iar cel ce grăiește de rău pe aproapele, acela nu este curat, nu este adevărat, ci este făcător de min-

ciuni și dușman pentru cel căruia îi încarcă mintea cu vorbirea lui de rău, cu patima vorbirii, fiilor. O, ce poți scoate de la cel ce grăiește de rău pe cineva? Trebuie să fii prea plin de iubirea de adevăr ca să poți înțelege ce rău dă să-ți facă ție cel ce grăiește de rău când vine spre tine să se povestească sau să povestească despre aproapele său.

O, nu se poate sminti cel plin de credință și de credincioșie, că acela are pe Dumnezeu în el de minte și de viață. Se smintește numai cel care asta caută sau asta merită, și se prăbușește apoi de pe stânca credinței și a credincioșiei și se ascunde de lumină căci este pătat, este greșit, iar dacă mai dă să se ridice nu poate.

Eu însă vin și îl învăț pe cel ce caută după învățătura Mea și-i dau de la Mine înțelepciune și duh și adevăr și caut să-l nasc de sus, ca să-i dau minte nouă, viață nouă, să-l țin sub mâna Mea părintească, o, că vreau să-Mi ridic un popor sfânt și să lucrez cu el înnoirea lumii și să lucreze el cu Mine ca un fiu ascultător, că iată, fiilor cu care-Mi sprijin mersul, v-am sprijinit pe voi și vă sprijin mereu ca să Mă sprijiniți și voi pe Mine, și v-am dat să lucrați cu ascultare așa cum am lucrat Eu pe pământ lângă tata Iosif, o, că nu se putea să vă amestecați cu lumea, cu mâinile fiilor lumii, și v-am dat să lucrați lucrul cu mâna așa cum Eu am lucrat, iar voi lucrați acum lucruri sfinte, cruci mari și mici, candele, pristolnice, îngerași, toate croite din lemn așa cum și Eu am lucrat, iar voi acum umpleți lumea de sfințenie și lucrați după planul Meu și umpleți pământul de binecuvântare prin ceea ce lucrați, și merg cruciulițele lucrate de voi peste tot pământul și este duhovnicește numită lucrarea mâinilor voastre și e vestire a Domnului și aduce ea iubire de Dumnezeu și o sfințire aparte în inimile celor ce iau de la voi lucrul mâinilor voastre, o, și mergem lucrând și ajutând mersul Meu cu voi, fiilor, iar în ziua aceasta de praznic al crucii răstignirii Mele pentru salvarea omului dau cuvântul binecuvântării cerești peste toate lucrările mâinilor voastre și merge această binecuvântare din loc în loc, de la margini la margini și lucrează peste pământ, iar Eu, Domnul, Mă bucur de voi că sunteți neamestecați cu cei străini de Mine cu viața lor, așa cum Eu v-am învățat să lucrați și să ascultați ca să fiți binecuvântați, și am de la voi mângâiere și vă rog să stați numai ascultând, așa cum Eu am stat și am lucrat pe pământ, fiilor. Ascultarea înseamnă veșnicie, iar neascultarea înseamnă trufie, și de aceea voi să lucrați ascultând așa cum Eu vă dau vouă să lucrați, și vă țin de mânuță pas cu pas prin cuvânt de sus și de jos și am grijă de voi, fiilor.

Acum vă cuprind în cuvânt la sfârșitul grăirii Mele și vă spun: pace vouă! Ascultarea aduce multă pace, iar neascultarea strică orânduiala cea cu pace, și de aceea așez mereu peste voi această binecuvântare și spun și tot spun: Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor!

Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2023

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Vin din slava cerească și grăiesc peste pământ cuvânt, iar Tatăl Savaot este întru Mine, și Eu sunt întru El, așa cum am spus acum două mii de ani, și tot așa și acum spun, căci sunt Fiul lui Dumnezeu și am venit acum două mii de ani întrupat pe pământ din mamă fecioară și iarăși vin, căci scris este în Scripturi să păstoresc cu toiag de fier neamurile până la marginile pământului. Iar voi, împărați, căutați să înțelegeți și să învățați de la Dumnezeu să judecați peste pământ și să slujiți cu frică și să vă bucurați de Dumnezeu cutremurându-vă și să luați din gura Lui învățătură ca nu cumva să stârniți mânia Lui și să vă pierdeți de pe calea dreptății dacă El S-ar mânia peste voi, dacă voi n-ați lua de la Domnul sfat!

Să tacă tot trupul, să tacă vorbirea cea omenească, fiindcă vorbește Domnul acum peste pământ din mijlocul neamului român! N-am venit de pe unde o fi, ci de lângă Tatăl ceresc Dumnezeu. Nu vin nici acum decât de lângă Tatăl, și-ți spun, omule de pe pământ, că te va durea duhul când Mă vei vedea, și te va durea pentru cât M-ai îndurerat, pentru cât de rece te-ai purtat față de Mine cu viața ta pe pământ cât ai stat. Vin din slava cerească, vin după tine pe pământ

cu mult cuvânt rugător, vin ca un cerșetor și bat ca să-Mi deschizi, ca să Mă auzi și să Mă primești și să te dai înapoi lui Dumnezeu mai înainte să ajungi să stai înaintea Mea. Ia de pe acum o altă viață să trăiești, ca să nu te doară că nu M-ai iubit până să stăm unul cu altul față către față și să cazi atunci în dureri pentru nedragostea ta de Mine. Așadar, întoarce-te la Dumnezeu că-i grea durerea pentru nedragoste, iar tu ești rece cu Dumnezeu, omule.

De șapte mii de ani aștept iubirea omului. Acum două mii de ani când am venit după om trimis de Tatăl i-am vindecat pe mulți ca să Mă iubească ei apoi până la moarte, și apoi să-i iau lângă Mine ca rod al iubirii. Nu ca să le fac bine și atât, nu pentru asta îi vindecam, ci pentru că Îmi lipsea și Îmi lipsește iubirea omului. Cel care Mă iubește nu este cel care caută vindecare de dureri, ci este cel care suferă pentru suferința Mea cea de la el și de la om și pentru om, și este cel care stă sub cruce fără de murmur, fără de lepădare, și asta înseamnă să Mă iubească omul pe Mine, Cel îndurerat pentru că l-am pierdut pe om din rai, din veșnicia Mea.

O, pace vouă, celor ce-Mi deschideți ca să intru în cetate cu sfinții și în carte cuvânt, fiilor primitori de Dumnezeu! Grăiesc peste pământ cu duh de sărbătoare sfântă pentru mama Mea Fecioara, așa cum este trecută în calendarul creștinesc această zi de pomenire a veghii sfinte pe care mama Mea Fecioara o are pentru neamul creștinesc de pe pământ, măi fiilor. O, cât de mare a fost și este iubirea ei pentru Mine și pentru cei ce M-au iubit și Mă iubesc pe pământ!

O, câtă iubire, câtă mângâiere am avut și am de la mama Mea Fecioara! Toți caută mângâiere și vindecare de la Dumnezeu și atât, dar aceștia nu Mă iubesc fiindcă se iubesc pe sine, fiindcă așa știu iubirea cei ce Mă caută pentru ei, dar Eu caut să Mă iubească, să Mă poarte omul, să Mă vindece, să Mă dorească cu dor. Eu sunt Cel fără de moarte, iar când l-am zidit pe om am voit să fie și el nemuritor ca și Dumnezeu și i-am spus lui să păzească tot ce-i dau să lucreze. I-am spus omului să nu mănânce din pomul cunoașterii, că acela era pentru Dumnezeu, nu pentru om, fiindcă Eu, Domnul, nu voiam ca omul să știe răul, ci numai pe Dumnezeu să-L știe și să-L asculte iubindu-L, ca să-i fie bine omului, să fie ascultător, dar el n-a ascultat și el așa cum ascult Eu de Tatăl Meu Făcătorul, și s-a lăsat dus cu vorba de satana, pe care l-a înființat prin neascultare, prin nesupunere, iar apoi omul s-a răcit de Dumnezeu și s-a apucat după mintea lui să lucreze.

Am dat să-l deprind pe om cu dorul de a-L cunoaște pe Dumnezeu, iar nu cunoașterea lui Dumnezeu, și iată, altfel și-a ales omul să lucreze de atunci și până azi. De atunci lucrez tot timpul cu toate puterile cerești și îngerești să-l biruiesc pe om, să-l atrag spre dragostea de Dumnezeu, dar ce să fac când aud oameni pe pământ spunând: *„Nu este Dumnezeu!”*?

O, ce să fac cu cei fără de dragoste, cu cei fără de Dumnezeu? Acest cuvânt zidește raiul în om și zidește omul în rai, zidește veșnicia în om, și apoi veșnicia pe pământ cu oamenii. România Mea, țara Mea cea de azi este amvonul de la care grăiește Dumnezeu peste pământ și peste oameni, peste împărați și supuși, peste credincioși și necredincioși. Ea este țara Mea de la sfârșit de timp, la care Tatăl M-a trimis fiind ea sortită de la facerea lumii să-Mi fie Mie primire pentru a doua Mea venire de la Tatăl după om, și Mi-am luat din ea un popor micuț și Mi-l hrănesc cu lapte ceresc, cu cuvântul gurii Mele ca să-l pregătesc pentru ziua slavei întoarcerii văzute a Fiului lui Dumnezeu și pentru mărturia Mea ca să pot spune: Iată-i pe cei care M-au crezut și M-au iubit și M-au primit ca să vin!

O, mama Mea, e mare bucurie între cei din cer când lucrăm peste pământ cu glasul cuvântului Meu, mamă! Sunt Cel fără de moarte, iar tu, mama Mea, ai știut aceasta în toată vremea ta cu Mine pe pământ și de aceea nu te-ai clătinat, nu te-ai prăbușit de durerea cea pentru răstignirea Mea pe cruce, și apoi când a fost să stau în mormânt un timp. Am stat pe cruce și am stat în mormânt apoi. De dragul omului am stat, mamă. Crucea și mormântul Mi-au fost mai dulci, mai odihnitoare decât omul în care Eu intru când Mă dau lui prin sfânta împărtășanie spre iertarea păcatelor lui, așa cum am lăsat Eu să fie cu ai Mei după întoarcerea Mea la Tatăl dacă

Mi-am săvârșit lucrarea pentru care venisem ca să-l răscumpăr pe om din păcat, din moartea cea de la păcat, căci păcatul este moarte și de aceea moare omul și nu este ca Dumnezeu, nemuritor.

Crucea și mormântul au fost curate, dar trupul omului nu este păstrat curat ca și acestea, mama Mea. Omul miroase urât, iar mai urât decât dosul îi miroase gura, căci limba lui nu-L slăvește pe Domnul, Care Și-a dat viața pentru viața omului, și limba lui varsă deșertăciuni, nemulțumiri, plângeri, cârtiri, grăiri deșarte, fărădelegi fel de fel, și iată, e foc mistuitor limba omului, și nu poartă ea pe Dumnezeu prin mișcarea ei, o, și doare la cer aceasta, mama Mea, doare de la om întru cele cerești, mamă.

Trecuse chinul jertfei Mele pe cruce, trecuse și mormântul și M-am ridicat ca un Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și sunt fără de moarte, așa cum am fost și în vremea jertfei dată de Mine pentru om, căci am fost în iad și l-am judecat pe satana, stăpânitorul lumii, și am lucrat și n-am fost mort dacă am lucrat, și apoi eram peste tot cu ai Mei, că n-am avut pe pământ nimic în viață decât pe tine, mamă, și pe ucenicii Mei și M-am descoperit lângă ei după înviere, că lângă ei eram mereu în zdruncinul lor cel pentru crucea Mea, o, și M-am lăsat văzut și le-am spus: *„Pace vouă!”* și le-am dat de lucru pentru duhul mărturiei, mamă. La cina din Emaus, după ce am mers pe cale cu cei doi ucenici, zdruncinați și ei pentru cele întâmplate ale răstignirii Mele, i-am povățuit cu Scripturile și cu împlinirile lor și le-am frânt apoi pâinea pe masă binecuvântând-o și prefăcând-o în trupul și sângele Meu pentru hrana lor, și am intrat apoi în nevăzutele cerești, iar ei s-au dus cu duhul mărturiei și l-au împărțit, mamă. N-am stat văzut de ei decât câteva clipe, și apoi îngerii M-au acoperit, dar M-am lăsat pe masă de hrană lor, mamă.

O, Eu sunt Cel fără de moarte, mama Mea, iar tu știai aceasta și așteptai toate împlinirile așa cum știai că sunt scrise să se împlinească. Ai fost alinul Meu, iar Eu alinul tău, o, și tot așa și azi unul pentru altul avem alin, căci tot omul iubește moartea, nu pe Noi, mamă. Iar acum în ziua ta de serbare între cei din cer și între creștinii de pe pământ, pune în carte cuvântul tău și dulceața lui și mângâie tu cu mângâiere cerul și pământul, facerea lui Dumnezeu, mamă, căci lucrul lui Dumnezeu merge, și merge prin cei puțini, prin cei slabi, care Mă au aproape ca să pot prin ei ceea ce n-aș putea prin cei mari și tari oricât ar fi de mulți și de îngâmfați aceștia cu știința lor furată și prin care tot Dumnezeu lucrează peste pământ pentru ai Săi, nu pentru cei deștepți prin trufia lor, căci aceștia nu au umilința lui Dumnezeu și zic că nu este Dumnezeu, o, așa zic, mama Mea, iar Eu le zic lor să lepede această nebunie a lor mai înainte de a sta față în față cu Acela despre Care ei spun că nu este.

O, este Dumnezeu! Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Cel fără de moarte, și binecuvântat să fie cuvântul tău duios, mama Mea, în ziua ta de serbare între cei din cer, dar și aici cu ai Mei în cetatea cuvântului Meu, mamă.

— *O, nu se poate, nu se poate să nu mintă cei trufași,*

Fiule Iisus. Aceștia spun: „Nu este Dumnezeu!”*, iar când spun așa ei rostesc numele lui Dumnezeu, despre Care ei spun că nu este, și iată, nu ce intră în om spurcă pe om, ci numai ce iese din el, de pe limba lui îl spurcă și îl vatămă. Să-i lăsăm, căci ei iubesc păcatul care l-a alungat pe om din rai. O, omule, iată ce faci, iată ce ești, și mai spui apoi că nu este Dumnezeu și că tu ești! Fiul meu Iisus Hristos este Cel fără de moarte așa cum S-a arătat El pe pământ acum două mii de ani.*

E noapte pe pământ ca și atunci când a venit Domnul pe pământ născut din pântecele meu cel fecioresc. Era noapte, era păcat peste tot și era necredință. E noapte și acum, iar puterea păcatului e mare și multă și cade omul sub ea, dar iată-L pe Hristos Cuvântul tăind văzduhul cuvântând și pregătindu-Și slava arătării Lui când Îl vor vedea și cei care L-au împuns, precum este scris, o, și nimeni nu va mai fi să poată spune: „Nu este Dumnezeu!”.

O, fiilor credincioși venirii Fiului meu la voi și cu voi la masă ca să-L împărțiți peste pământ, o, am o rugă spre voi. Căutați tot timpul spre durerile Lui, ca să aibă El iubirea voastră și să lucreze cu ea împlinirile toate câte mai sunt, căci toate prin credință și iubire vin și se ivesc, fiilor.

O, popor al Cuvântului Hristos, stai cu Domnul în sfat și grăiește-I Lui toate, dar nu uita, o, nu uita sfială să ai înaintea Lui, căci El este Dumnezeu, măi fiilor. Când treceți prin dureri fel de fel, nu uitați că durerile trupului se alină cu leacuri, cu doctorii, și că durerile sufletului se vindecă prin dureri ale trupului și știe Fiul meu cum să vindece durerile, iar pe pământ e bună suferința cea pentru iertarea păcatelor, o, și nu uitați să învățați și să înțelegeți această învățătură prin dureri, căci durerile îl învață pe om îngerește și au îngerii grijă să poată omul pentru Dumnezeu. Așadar iubiți înțelepciunea aceasta cerească și întăriți-vă credința și stați cu Dumnezeu, o, că e primejdios fără Dumnezeu pe calea vieții și printre atâția morți, fiilor, căci toți oamenii sunt morți prin păcate și nimeni nu le spune că păcatul este moarte și nu știu oamenii acest adevăr.

Iar Tu, Fiule Iisus Hristos, ajută-i pe ei la vreme în toate, căci Tu ești Cel ce lucrezi, iar ei sunt martorii Tăi. Așa să fie ei până la arătarea Ta lângă ei și cu ei, iar slava Ta se va împărți peste tot curând, curând, căci ești în lucru și ești Cel ce poți, și poți prin ei și cu ei. Iar eu am grijă de România Ta și a mea și a lor, de slava ei cea de la Tine, nu de la oameni, căci oamenii nu știu taina ei, nu știu taina Ta cu ea, și binecuvintează acum mersul înainte al minunilor Tale din vremea aceasta a Ta cu poporul Tău cel mic, prin care Tu Te slăvești atât de tainic peste pământ acum, Fiule scump Iisus. Amin.

—— O, mama Mea, le arătăm la cei mici ai Noștri că suntem în față, că mergem în față și lucrăm și împlinim, iar ei sunt cei văzuți ai Noștri, dar cei din cer sunt fără de număr la lucrul Nostru cu ei, mamă.

Binecuvântare proaspătă așez iar și iar peste lucrul cel de la Maluri, peste locul începutului Meu din anul 1955 prin Verginica, trâmbița lui Dumnezeu. Pic cu pic vom întocmi acest loc de mărturie și vom așeza zi de sărbătoare cerească și voi fi cu voi în fața lucrărilor toate, fiilor cu care-Mi sprijin slava Mea de azi peste pământ. Credință doresc să întăriți în voi pentru împlinirile care mai sunt, și iată, Îmi pregătesc ziua slavei pic cu pic și-Mi veți fi martori că am grăit peste voi și că am împlinit cuvântul grăit. Toate câte vin și sunt de la Dumnezeu se împlinesc și mărturisesc adevărul lui Dumnezeu.

Iar acum pun la sfârșitul cuvântului de azi pacea și spun: Pace vouă, pace vouă, pace vouă în toate câte Domnul are de lucrat și de împlinit cu cerul și cu voi aici pe pământ, o, fiilor! Amin.

1/14 octombrie 2023

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Cuvioasei Parascheva

Pace peste cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român! Acest cuvânt să lucreze și să așeze pace peste pământ și peste popoare, căci împărații și supușii lor nu au putere în cuvânt, fiindcă puterea este în cer și vine din cer și lucrează peste pământ după cu-

vântul lui Dumnezeu prin puterile cerești slujitoare din cer peste pământ.

E zi de sărbătoare în cer și pe pământ, și sunt întru venirea Mea sfintele cuvioase și ceata lor din cer și au sărbătorită pe ucenița cea care M-a iubit aparte pe pământ, cuvioasa Parascheva, cea care de copilă a lăsat viața cea pământească la glasul Evangheliei cuvântului Meu pentru cei ce Mă urmează cu viața lor și s-a dat lui Dumnezeu și L-a iubit până la sfârșit, și este ea așezată pe vatra neamului român și împarte bunătăți din cer celor ce o strigă în ajutor în vreme de necaz, și iată iubire și viață cu Hristos, și apoi lucrare din cer peste pământ prin cei ce s-au dat Domnului pentru petrecerea cu El pe pământ, și apoi din cer împărțind mângâieri și alin peste ranele celor încercați de ispite și care-și îndreaptă nădejdea spre cer, de unde să primească ei de la Dumnezeu!

E multă durere pe pământ peste oameni, și e multă mila cea din cer peste pământ și peste cei răniți de dureri. Mă doare pentru mântuirea omului, dar și de durerile vieții lui Mă doare, dar durerile sunt îngeri care conduc la Mine pe cei ce rătăcesc calea lui Dumnezeu, o, că nu voiesc să pierd, ci voiesc să-i atrag pe toți la Tatăl, chiar dacă vrea, chiar dacă nu vrea omul să se întoarcă la Dumnezeu.

Mi-e dor de împărăția cerurilor pe pământ cu oamenii și trebuie să pregătesc această slavă și de aceea vin cuvânt pe pământ și de aceea îl strig pe om și-i spun cuvântul gurii Mele scris acum două mii de ani: *«Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie»* și să facă și el așa cum a făcut cuvioasa Parascheva, care a plecat pe cale spre Mine de micuță când a auzit în biserică acest cuvânt al Evangheliei Mele cu care-l caut și îl strig pe om de atunci și până azi și-i spun să vină după Mine cu crucea sa.

E grea viața fără Dumnezeu și e grea crucea de dus fără Mine sub ea pe calea omului pe pământ. Nu știe omul de Dumnezeu, nu-L caută decât în vreme de necaz, și de aceea e grea viața fără Dumnezeu pe cale. Mi-e milă de omul străin de Dumnezeu, și am făcut această milă mare ca să vin cuvânt pe pământ și să-l sprijin pe om și să-i deschid mintea și calea pentru viața lui. N-am de pe pământ ajutor pentru om. Nu sunt păstori de suflete cu milă pentru oameni, dar este scris în Scripturi și în prooroci că voi veni Eu Însumi și voi paște turma și o voi vindeca de răni și o voi purta la pășune și la izvoare, și iată, asta împlinesc acum, și din Scripturi am luat ca să lucrez ceea ce lucrez și împlinesc.

Vin pe pământ Păstor, așa cum este scris să vin, o, și găsesc păstori fără de veghe peste turmă și fără de milă pentru viața cea veșnică a turmei. O, ce să le fac la păstori? Ei sunt și mai străini de Dumnezeu decât turma cea rătăcită peste tot, nepăzită de lupii de peste tot pământul înconjurând turma ca s-o culce jos.

Îmi împart îndemnul și strigarea peste tot, și dau să-l scap pe om de nepăsare de suflet și să-i pun calea sub picioare. O, nu mai este frică de Dumnezeu în oameni ca să nu piardă ei înțelepciunea vieții. Se iau unii după alții oamenii și n-au înțelepciune ca să-i ajute ea. S-a cuibărit în ei duhul trufiei, duhul cel din iad ieșit ca să stăpânească omul de pe pământ. Numai suferința mai poate să-l trezească pe om și să-și vină în fire și să-L caute pe Dumnezeu peste viața sa.

Nimeni nu mai iubește suferința, nimeni

nu vrea să poarte cruce, nimeni, decât creștinii Mei, nimeni decât cei ce se uită la Mine. Eu sunt Păstorul Cel cu crucea ca să Mă vadă cel ce voiește să vină după Mine și să știe cum se merge pe calea vieții, căci altfel de mers îl prostește pe om și îl conduce spre duhul trufiei, duhul care stăpânește peste oameni pe pământ.

Voi, fii ai poporului cuvântului Meu, voi să vă feriți de duhul satanei, de duhul trufiei, duhul care-l scoate pe om din duhul ascultării de Dumnezeu și al aplecării și al iubirii, o, fiilor, și apoi acest duh îl pedepsește pe om, Îl dă deoparte pe Dumnezeu de la cârma vieții omului. O, nu stați fără învățător, fără cârmă peste voi.

Nu vă purtați cum o fi cu cel care vă veghează și vă ține din scurt paza vieții, faptele vieții, purtarea și lucrarea. O, nu-l vorbiți de rău, fiilor, nu vă supărați când vă arată greșelile și nu-l vorbiți de rău dacă nu-l folosiți din plin pentru formarea purtării voastre de fiecare clipă, căci dacă faceți așa, voi nu aveți cârmuitor de la Dumnezeu pentru voi ca să se cheme că sunteți ai lui Dumnezeu și că v-ați adus Domnului spre creștere.

E mare durere pe pământ și peste oameni din pricină că omul nu are cârmuitor peste viața lui. Sunt mari greșelile omului, și nu este cel care să cerceteze greșeala ca să nu vină suferința cea pentru greșeală. E slabă de tot înțelepciunea care ar mai fi în om. E întuneric peste tot, iar lumina caută prin întuneric ca să mai salveze oameni. Sfinții vin cu Mine pe pământ ca să ajute oamenii, o, și e mare și multă lucrarea lui Dumnezeu pentru vindecarea de întuneric a celor de pe pământ. Fecioara Parascheva, iată, cheamă și ea spre Dumnezeu și spune așa tuturor:

— *O, fii ai oamenilor, veniți spre Dumnezeu că pe pământ stăpânește satana cel pedepsitor până și pentru cea mai mică greșeală, dar Domnul Iisus Hristos e cu iertarea, e cu învierea cea prin pocăință și prin iubire de Dumnezeu. Vine Domnul cu sfinții pe pământ și strigă și învață și Se împarte învățând. Veniți spre lumină! Ieșiți din întuneric și veți vedea lumina și vă veți bucura de slava lui Dumnezeu, că a venit vremea slavei cerești pe pământ și-Și face Domnul loc prin întuneric și lucrează cu cuvântul și țipă satana de frică auzind pe Domnul grăind și chemând spre vremea slavei!*

Vine Domnul cuvânt pe pământ în țara românilor, și Se împarte peste popoare cu lumina cuvântului Său și cu puterea cea de sus.

O, Doamne, fă-i pe toți românii fii ai împărăției Tale, că aceștia vor fi căutați ca iarba de leac, căci Tu îi înveți acum să vină după Tine așa cum m-ai învățat pe mine de micuță, iar eu am lăsat înapoi viața cea depărtată de Tine și mi-am luat crucea și Te-am urmat până la sfârșit, până în cer, o, Doamne. Așadar binecuvintează neamul român și așează pe meleagul lui legea raiului, împărăția Ta, Doamne Iisus Hristos, Păstorul meu Cel blând al vieții mele pe pământ!

— O, am iubire mare pentru neamul român, și va fi bucurie fără de margini aici, și pentru tot pământul și neamul când se va ști toată taina acestui meleag în care Eu, Domnul, Mi-am așezat acum cetatea cuvântului Meu și trâmbițarea, a șaptea trâmbiță, precum este scris, și ca să se sfârșească fărădelegea și să se arate viața cea sfântă și veșnică și cei ce vor avea pentru ei mila Mea, iertarea și iubirea.

Acum, pace vouă, fii ai cetății cuvântului Meu! Cereți voi ceea ce vă întărește de la Dumnezeu pe voi. Pace vouă în tot ceea ce lucrați și împliniți cu Dumnezeu! Eu sunt în față și fac cale ajutorului tot, iar voi să cereți Tatălui sprijinul Meu, căci Tatăl are drag să vă audă că-I cereți în numele Meu. Cereți și nădăjduiți întreg și fiți nădejdea lui Dumnezeu în tot ceea ce lucrează cu voi și prin voi.

Ceea ce vine spre voi, întrebați-vă cu Mine și vom lucra spre slava lui Dumnezeu toate, o, fiilor, că a venit vremea slavei și a mărturisirii acestei istorii sfinte pe pământul român și de aceea trebuie să se bucure toate neamurile pământului și să se mângâie de mila Mea cea mare acum, la sfârșit de timp, și va fi frumos și va fi slavă cerească pe pământ cu oamenii, căci Dumnezeul României împarte iubirea Sa din destul, și tot pământul și tot omul Îl va cunoaște pe Dumnezeu și lucrarea cuvântului Său din mijlocul neamului român, o, fiilor. Amin.

14/27 octombrie 2023